

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 26/13
Λουξεμβούργο, 7 Μαρτίου 2013

Απόφαση στην υπόθεση T-370/11
Πολωνία κατά Επιτροπής

Η απόφαση της Επιτροπής για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου, από το έτος 2013 και εφεξής, συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση δεν μεταχειρίζεται δυσμενώς τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν τον άνθρακα ως καύσιμο

Προκειμένου να μειώσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, ο νομοθέτης της Ένωσης εξέδωσε το 2003 μια οδηγία¹ σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ένωση. Δυνάμει της οδηγίας αυτής, η Επιτροπή όφειλε να λάβει τα μέτρα εφαρμογής για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής.

Έτσι, η Επιτροπή εξέδωσε το 2011 μια απόφαση² η οποία εφαρμόζεται, κατ' ουσία, στη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής στις σταθερές εγκαταστάσεις που ορίζει η οδηγία κατά τις περιόδους εμπορίας από το 2013 και εφεξής. Η Επιτροπή καθόρισε τους δείκτες αναφοράς κάθε κλάδου και επιμέρους κλάδου βάσει της μέσης επιδόσεως των αποδοτικότερων εγκαταστάσεων τους κατά τα έτη 2007 και 2008. Βάσει των εν λόγω δεικτών αναφοράς υπολογίζεται, από το 2013 και εφεξής, ο αριθμός των δικαιωμάτων εκπομπής που μπορούν να κατανεμηθούν δωρεάν σε κάθε ενδιαφερόμενη εγκατάσταση.

Η Πολωνία άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτιμώντας ότι η απόφαση της Επιτροπής παραβαίνει τόσο τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) όσο και την οδηγία.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, πρώτον, ότι η απόφαση συνιστά μέτρο εκτελέσεως της οδηγίας, η οποία εκδόθηκε βάσει των διατάξεων της ΣΛΕΕ που αφορούν την **περιβαλλοντική πολιτική**. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την προσφυγή της Πολωνίας στο μέτρο που το εν λόγω κράτος μέλος αμφισβητεί τη νομιμότητα της αποφάσεως σε σχέση με τους κανόνες της ΣΛΕΕ που αφορούν την **ενεργειακή πολιτική**.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, δεύτερον, ότι **η Επιτροπή δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, όταν αποφάσισε να μεταχειριστεί καθ' όμοιο τρόπο εγκαταστάσεις ευρισκόμενες σε διαφορετική θέση λόγω της χρησιμοποιήσεως διαφορετικών καυσίμων, κατά τον καθορισμό των δεικτών αναφοράς για τον υπολογισμό του αριθμού των κατανεμητέων δικαιωμάτων εκπομπής.**

¹ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009 (ΕΕ L 140, σ. 63).

² Απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2011/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 130, σ. 1).

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η διάκριση των δεικτών αναφοράς προϊόντος³ βάσει του χρησιμοποιούμενου καυσίμου δεν θα είχε ως συνέπεια την παροχή κινήτρων στις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, οι οποίες χρησιμοποιούν καύσιμα που εκπέμπουν μεγάλες ποσότητες CO₂, να αναζητήσουν λύσεις παρέχουσες τη δυνατότητα μείωσης των εκπομπών τους. Επιπροσθέτως, μια τέτοια διάκριση θα ενείχε τον κίνδυνο αύξησης των εκπομπών, διότι οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις, που χρησιμοποιούν καύσιμα τα οποία εκπέμπουν μικρές ποσότητες CO₂, θα μπορούσαν να οδηγηθούν στην αντικατάσταση του καυσίμου αυτού με άλλο που εκπέμπει μεγαλύτερες ποσότητες CO₂. Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι σκοπός της επιλογής του φυσικού αερίου, ως καυσίμου που εκπέμπει μικρές ποσότητες CO₂, για τον καθορισμό των δεικτών αναφοράς θερμότητας και καυσίμου⁴ είναι η μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, τρίτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση λαμβάνει, δεόντως, υπόψη τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες των μέτρων που αποσκοπούν στη μείωση των εκπομπών CO₂. Αφενός, οι εφαρμοστέοι κανόνες λειτουργίας θεσπίζονται προοδευτικώς από το έτος 2013 και εφεξής. Οι εγκαταστάσεις που εκπέμπουν μεγάλες ποσότητες CO₂, όπως αυτές που χρησιμοποιούν τον άνθρακα στην Πολωνία, και χρειάζονται μεγάλο αριθμό δικαιωμάτων για την παραγωγή τους, θα λάβουν, συνεπώς, καταρχάς μεγαλύτερη ποσότητα δωρεάν κατανεμομένων δικαιωμάτων για την κάλυψη των αναγκών τους. Αφετέρου, ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε μηχανισμούς στηρίξεως των προσπάθειών των κρατών μελών με σχετικά χαμηλό κατά κεφαλήν εισόδημα και σχετικά σημαντικές προοπτικές ανάπτυξεως, για τη μείωση της εντάσεως του άνθρακα στην οικονομία τους έως το 2020.

Το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει, τέλος, ότι το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής θα στηρίζεται, από το 2013 και εφεξής, στην αρχή της διενέργειας πλειστηριασμών. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα μπορούν να θέτουν σε πλειστηριασμό όλα τα δικαιώματα που δεν κατανέμονται δωρεάν, προκειμένου οι εγκαταστάσεις να μπορούν να αγοράσουν τα υπολειπόμενα δικαιώματα. Περαιτέρω, το σύστημα αυτό θα είναι σύμφωνο με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», στο μέτρο που οι εγκαταστάσεις, οι οποίες εκπέμπουν τις μεγαλύτερες ποσότητες CO₂, θα είναι υποχρεωμένες να καταβάλουν το τίμημα των δικαιωμάτων που αγοράζουν σε πλειστηριασμό ή να μειώσουν τις εκπομπές τους.

Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει το επιχείρημα της Πολωνίας ότι η προσβαλλόμενη απόφαση θα έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες στα κράτη μέλη των οποίων η παραγωγή στηρίζεται κυρίως στη χρησιμοποίηση του άνθρακα ως καυσίμου. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η οδηγία, λαμβάνοντας υπόψη τη διαφορετική κατάσταση των διαφόρων περιοχών της Ένωσης, αφήνει στα κράτη μέλη ένα περιθώριο χειρισμών, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να λαμβάνουν οικονομικά μέτρα υπέρ των κλάδων και επιμέρους κλάδων που εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα⁵ λόγω του κόστους των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου καθώς και να προβλέπουν τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στις εγκαταστάσεις των εν λόγω κλάδων και επιμέρους κλάδων.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει στο σύνολό της την προσφυγή που άσκησε η Πολωνία κατά της Επιτροπής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

³ Οι δείκτες αναφοράς προϊόντος ορίζουν τη μέγιστη ποσότητα δικαιωμάτων εκπομπής που μπορούν να κατανεμηθούν ανά μονάδα παραγωγής ορισμένου προϊόντος.

⁴ Για τις διαδικασίες παραγωγής για τις οποίες δεν έχει οριστεί κανένας δείκτης αναφοράς προϊόντος, υπάρχουν διαφορετικοί δείκτες αναφοράς: δείκτης αναφοράς θερμότητας (παραγωγή ή κατανάλωση θερμότητας) ή, εάν η θερμότητα δεν είναι μετρήσιμη, δείκτης αναφοράς καυσίμων (ενέργεια παρεχόμενη διά του χρησιμοποιούμενου καυσίμου).

⁵ Πρόκειται για τη μετεγκατάσταση των δραστηριοτήτων επιχειρήσεων της Ένωσης, οι οποίες δραστηριοποιούνται σε τομείς που εκτίθενται σε ισχυρό διεθνή ανταγωνισμό, σε τρίτες χώρες με λιγότερο αυστηρές απαιτήσεις ως προς τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106